

Сейдхалілова Сусана Дяверівна,
студентка магістратури

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Карпенко Роман Валерійович,
викладач кафедри

цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ КРИПТОВАЛЮТИ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Термін "криптовалюта"-прямий переклад англійського "cryptocurrency", тобто віртуальна валюта, захищена криптографією. В першу чергу, криптовалюта – це швидка і надійна система платежів і грошових переказів, основана на новітніх технологіях і наразі непідконтрольна жодному уряду. Ставлення держав до криптовалюти є дуже різним. Трапляються як приклади відвертого заохочення - в Австралії, Німеччині, Нідерландах, Новій Зеландії, Сінгапурі, деяких штатах США, різнохофшорах, так і серйозні обмеження, що здатні перерости в заборонні заходи - це Індонезія, Китай, Росія, Україна. На прямі заборони зважилися тільки Болівія і Еквадор. Німеччина має намір взяти криптовалюту під урядовий контроль. За інформацією, опублікованою у виданні Die Welt, одне з рішень пропонує взяти під контроль транзакції у віртуальних валютах, у тому числі біткоїнах. Цей захід спрямований на запобігання фінансуванню тероризму, - проблеми, яка особливо загострилася після терористичної тривоги в Мюнхені. Багато урядів обрали лінію спостереження з обережним оптимізмом – це більшість країн Євросоюзу, Великобританія і Швейцарія, федеральний уряд США, Канада, Японія і країни Південно-східної Азії. У більшості розвинених країн світу фінансове законодавство адаптується до проблеми регулювання криптовалют, і незабаром це питання буде вирішене таким або іншим чином.

Питання, чи є криптовалюти грошима залишається на сьогодні відкритим в більшості країн світу. Взагалі, гроші – це складна система інституцій, взаємних зобов'язань, правових норм і законів. Електронні гроші є продовженням цієї системи у цифровому вимірі. Вони не можуть існувати поза консервативною фіатно-кредитною грошовою системою. Це принциповий момент, на який потрібно звернути увагу, перш ніж перейти до аналізу природи криптовалют. Директива ЄС 2009/110 не обмежує коло емітентів типом установи: випуск електронних грошей можуть здійснювати як банки, так і інші установи відповідно до встановлених вимог. З точки зору права визначальною особливістю електронних грошей є те, що з одного боку вони є

засобом платежу, а з іншого – зобов'язанням емітента, яке має бути виконаним у традиційних неелектронних грошах. За електронними грошима завжди стоїть або банк або банківський рахунок з реальними грошима. Отже, електронні гроші не мають своєї вартості і є по суті одиницями виміру звичайних грошей [1]. Розуміння правової природи криптовалют неможливе без розуміння технології, на основі якої вони функціонують.

Bitcoin – перша і найвідоміша з безлічі криптовалют, символ і флагман крип-товалютного світу, а також однойменна грошова одиниця, яка обертається усередині системи. Далі на прикладі Bitcoin розглянемо, як працює криптовалюта. Bitcoin розпочинався з концепції - документу, опублікованого 31 жовтня 2008 року таємничою особою, що працювала під псевдонімом Сатоши Накамото. Хто є справжнім розробником - одна ця людина або група - досі невідомо, незважаючи на численні журналістські розслідування. З січня 2009 року бере свій початок практична реалізація цієї концепції в програмному коді. Найвизначніша особливість Bitcoin з точки зору економіки полягає в тому, що це цифровий товар з обмеженою пропозицією, а його алгоритм влаштований таким чином, що в системі може існувати максимум 21 мільйон одиниць, кожна з яких також називається "bitcoin". Графік емісії визначається програмно і заздалегідь відомий. Після того, як будуть згенеровані останні монети, їх кількість не змінюється. Економіка Bitcoin побудована на дефляційній моделі, яка викликає побоювання у багатьох економістів, але вони не знаходять практичного обґрунтування. Насправді, такої відносно невеликої кількості монет цілком достатньо для повсякденних розрахунків, оскільки 1 bitcoin ділиться на 100 000 000 частин, які називаються "сатоши", на честь творця системи. Якщо ж говорити про особливості Bitcoin, що відрізняють його від інших видів електронних і паперових грошей, то це передусім: - децентралізація і доступність [2].

Щодо України, то у нас по суті існує та ж проблема, що й у більш цивілізованих країнах, - технології випереджають законодавство. Проблема одна, підходи до вирішення різні. Згідно із Законом «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» електронні гроші – це одиниці вартості, що зберігаються на електронно-му пристрої, приймаються як засіб платежу особами, відмінними від тих, хто їх випускає, і є грошовим зобов'язанням у готівковій або безготівковій формі [3]. Випуск електронних грошей може здійснювати виключно банк, на якого покладаються обов'язки з їхнього погашення. Через свої технології Bitcoin не потрапляє під українське визначення поняття «електронні гроші», оскільки не містить зобов'язання емітента з його погашення, не має єдиного емісійного центру, і не прив'язаний до жодних готівкових або безготівкових коштів. У свою чергу «безготівкові кошти» за українським законодавством можуть існувати виключно у формі записів на банківських рахунках. Банки не беруть участі у процесі емісії та обігу криптовалют, тому Bitcoin не може вважа-

тись «коштами». Не потрапляє Bitcoin і під визначення «платіжної системи», оскільки основною та обов'язковою функцією платіжної системи є проведення переказу грошових коштів. Тоді як через гаманець Bitcoin здійснюється переказ виключно Bitcoin, який, як ми вказали вище, не є грошовими коштами. Загалом, ситуація зрозуміла - є нова технологія і відповідна прогалина в законодавстві.

На сьогодні значно зростає зацікавленість пересічних громадян у використанні криптовалюти, так само як зростає кількість компаній, які працюють з цією валютою. Досить багато проводиться спеціальних навчальних курсів для вивчення специфіки роботи з криптовалютою bitcoin. На нашу думку, відбувається це на фоні масових банкрутств фінансових установ, відповідно втрат населенням своїх депозитних заощаджень, інфляція. Тому, з одного боку, інвестування в криптовалюту не видається таким ризикованим. Однак, з іншого боку, незважаючи на міжнародний досвід використання криптовалюти та численних її переваг, вважаємо за доцільне консультуватись з майнерами, досліджувати динаміку коливання bitcoin, врахувати те що хакери завжди розвиваються в одну епоху і крокують поряд з новими технологіями, тому необхідно добре зважувати усі застереження та інструкції щодо купівлі bitcoin. Утримуватися від розрахунків цією валютою в нашій країні, можна лише з міркувань відсутності відповідної інфраструктури для обміну криптовалюти в готівку для щоденного використання, а також існують обмеження в її використанні у сфері споживчих послуг. Проте у сфері консалтингу, інформаційних послуг та IT ймовірність оплати криптовалютою досить висока. Саме тому першочерговим завданням є розробка нормативно-правових актів на прикладі Данії, Англії, Нідерландів та інших країн, які вільно використовують криптовалюту bitcoin та широко впроваджують її для розрахунків. Такі IT технології, як цифрова валюта, зрештою прийдуть в Україну і стануть способом взаєморозрахунків для більшості громадян. При відповідному їх вдосконаленні, законодавчому регулюванні та створенні інфраструктури ця технологія займе вагоме місце в повсякденному житті населення України. Перспективи подальших досліджень. Використання системи bitcoin як варіант оплати товарів і послуг істотно розширює можливості ведення аграрного бізнесу, дає можливість проводити розрахунки за сільськогосподарську продукцію та послуги там, де немає банків та інших платіжних систем або ж комісії за банківське обслуговування надмірно високі (наприклад, в деяких країнах Азії). Головна і єдина умова – наявність інтернету. Разом з тим, використання цієї системи в економічних розрахунках потребує популяризації її переваг над традиційними розрахунками та «адаптації» її до кожного економічного регіону, в чому і полягають перспективи подальших досліджень цієї теми та наукових дебатів щодо її застосування в світовій аграрній економіці.

1. Директива 2009/110/ЄС Європейського Парламенту.[Електронний ресурс]/ Режим доступу:http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_a1

2. Про Національний банк України. Закон України від 05.04.2001 № 2346-III (Ре-

дакція станом на 11.08.2013).[Електронний ресурс]/ Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/go/2346-14>.

3. Резніченко Е. Безпека Інтернет-банкінгу: практичні аспекти.[Електронний ресурс]/ Режим доступу: http://www.prostobank.ua/internet_banking/s

Симоненко Тетяна Володимирівна
студентка 6 курсу ННІ ЗНПК ДДУВС

Науковий керівник:

доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
к. пед.н., доц. **Маркіна Л.Л.**

НАЦІОНАЛЬНЕ РОДИННЕ ВИХОВАННЯ ЯК ПІДГРУНТЯ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СВІДОМОСТІ МОЛОДІ

Родинне виховання є першою природною і постійно діючою ланкою формування та розвитку правосвідомості дитини. В сім'ї закладається духовний стрижень, моральні цінності, потреби, ідеали особистості, її погляди на життя, внутрішні настанови до правових явищ.

Правова свідомість особистості – це феномен, який слід розглядати не лише з погляду знання права, а й з урахуванням її ціннісних складових, які у структурі самосвідомості визначають внутрішні детермінанти правомірної поведінки, є орієнтиром у цілеспрямованих осмислених правових діях. За допомогою родинного виховання можна домогтися значних позитивних змін у прийнятті та усвідомленні молоддю соціальних цінностей, які знаходять своє відображення в праві.

Національне родинне виховання як невичерпане джерело виховної сили сприяє правовій соціалізації молоді. Саме родина починає залучати дітей до правового середовища через народні казки, пісні, прислів'я, звичаї. Вона є основним осередком збереження та збагачення національно-культурних традицій; формування моральних цінностей з позицій добра, справедливості, гідності, правди, честі, людяності; виховання патріотичних почуттів.

Характерною ознакою національного родинного виховання є батьківські установки на збереження рідної мови, природи рідного краю, родинно-побутової культури, фольклору, національного мистецтва, національної символіки, національних свят [1, с. 402].

Національне родинне виховання завжди динамічне. Воно постійно вдосконалюється, оновлюється у контексті життєдіяльності суспільства. За роки незалежності у народному календарі чільне місце відведено багатим на виховні можливості святкам.

Наприклад, у сучасний час спостерігається широке визначення патріотично і морально насичених свят не тільки навчально-виховними закладами, державними та громадськими установами, але й родинами. День незалежно-